

holdspligt over for hustruen. Justitsministeriet har oplyst, at man har samme indtryk af praksis.

Om de situationer, i hvilke der efter bemærkningerne til 1941-loven kan være behov for ikke at lade pensionsret og underholdspligt følges ad, bemærkes, at spørgsmålet om virkningen for pensionsretten af en tidsbegrænsning af underholdspligten blev løst ved ændringerne i 1951. Tilbage står de tilfælde, hvor hustruen ønsker at give afkald på retten til enkepension. Afkaldet kan som nævnt i bemærkningerne til 1941-loven skyldes, at hustruen selv er pensionsberettiget, men det kan også være et led i en større aftale mellem ægtefællerne om fornuftforholdene og underholdspligten ved ægteskabets opløsning.

Under hensyn til de interesser, der således i enkelttilfælde kan være knyttet til muligheden for, at hustruen ved skilsmissen kan give afkald på retten til enkepension, er der mellem lønnings- og pensionsministeriet og justitsministeriet enighed om, at denne adgang bør bevares.

Medens man herefter finder, at adgangen til at give sådant afkald bør opretholdes som led i bestemmelserne om fraskilte hustruers pensionsretlige stilling, er man samtidig af den opfattelse, at der ved en ændret affattelse af de gældende lovregler vil kunne indføres bestemmelse om, at enkepensionsspørgsmålet alene kræves omtalt i bevillingen eller dommen, såfremt der ifølge aftale mellem ægtefællerne ikke skal tilkomme hustruen enkepension, uanset at hun efter lovens almindelige regel ville være berettiget hertil.

En sådan ordning vil betyde en vis ekspeditions-mæssig lettelse for domstolene under behandlingen af skilsmissesager.

Det bemærkes herved, at en lovmæssig ordning efter de her skitserede retningslinjer ikke findes at ville medføre nogen ændring i realiteten af fraskilte hustruers enkepensionsretlige stilling efter de nugældende

regler. I forbindelse med eventuel omformulering af de omhandlede regler forudsættes det, at der fremdeles i loven om bevarelse af enkepensionsret samt i lønnings- og pensionsloven indgår bestemmelse om, at den fraskilte hustru skal anmelde sit krav på enkepension over for den myndighed eller institution, der skal udrede pensionen.

I overensstemmelse med de her anførte synspunkter vil reglerne i § 2, stk. 1, 2 og 8, i lov om bevarelse af enkepensionsret ved separation og skilsmisse kunne affattes således:

„Når ægteskabet, efter at have bestået i mindst 5 år, opløses ved skilsmisse, og der efter skilsmissen skal påhvile manden pligt til at yde bidrag til hustruens underhold, bevarer hun sin ret til enkepension. Ægtefællerne kan dog aftale, at hustruen ikke skal bevare sin pensionsret, hvilket da skal fremgå af dommen eller bevillingen. Hustruens ret berøres ikke af, at der ved aftale eller i medfør af §§ 56-57 i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning sker ændringer af aftale eller afgørelse om bidragspligt eller bidragets størrelse.

Stk. 2. Såfremt mandens pligt til at yde bidrag til hustruens underhold er tidsbegrænset, er hustruen kun berettiget til at oppebære enkepension i samme tidsrum.

.....
Stk. 8. Så længe den fraskilte hustrus ret til enkepension ikke er anmeldt over for den myndighed eller institution, der skal udrede pensionen, kan denne

Tilsvarende ændringer må foretages i tjenestemandenslovens § 67, stk. 4 og 11.

Justitsministeriet er enig i denne besvarelse af udvalgets spørgsmål.

Det tilføjes, at lønnings- og pensionsministeriet er af den formening, at den heromhandlede lovgivning bl. a. under hensyntagen til det fremsatte forslag til ændrede pensionsregler på tjenestemandsområdet bør tages op til revision inden for en nærmere fremtid.